

MOCIÓ DE RECONeixEMENT I SUPORT A TOT EL SECTOR AGROALIMENTARI VALENCIÀ

Sr./Sra. , alcalde/ssa o portaveu del Grup Municipal en l'Ajuntament / Mancomunitat / Diputació de en nom i representació d'aquest, a l'empara d'allò que prevé la Llei 8/2010 de la Generalitat, de 23 de juny, de Règim Local de la Comunitat Valenciana, i de conformitat amb el Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les entitats locals; presenta la següent proposta de Moció perquè s'incloga en l'ordre del dia de la pròxima sessió del Ple que es convoque, a l'efecte del seu debat i votació.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Segons l'Informe del Sector Agrari Valencià, elaborat per la Conselleria d'Agricultura, la nostra Comunitat representa aproximadament el 6,3% de la renda agrària d'Espanya.

En 2019, vam ser la tercera comunitat autònoma de l'estat espanyol en el rànquing d'exportació de productes agroalimentaris, productes que van constituir el 18,8 per cent del total de les exportacions valencianes i van representar un 12,5 per cent sobre el total nacional d'exportacions agroalimentàries, el que es va traduir en un import global de 5.983 milions d'euros, segons la font de dades de DATACOMEX, el que demostra la importància econòmica del sector i l'efecte arrossegador i multiplicador sobre altres activitats econòmiques.

Malgrat això estem davant una contínua crisi de rendibilitat de les produccions agropecuàries. En els últims anys hem viscut campanyes desastroses de la taronja i el caqui, per donar només dos exemples. Esta situació s'accentua amb les actuals conseqüències i les perspectives que imposen els tractats de Lliure Comerç entre la UE i tercers països (Sudàfrica, Mercosur, Vietnam y d'altres que estan per arribar). Vistos tots

els precedents no podem dubtar de l'impacte negatiu que aquests acords tindran en les diverses produccions de la Comunitat Valenciana, especialment cítrics i transformats com els sucus i l'arròs.

Enfront d'aquesta desastrosa situació, en la qual molts agricultors estan mostrant actituds veritablement heroiques per mantenir amb precarietat econòmica allò que significa el seu manteniment des de fa generacions, ha hagut d'aparèixer una pandèmia per a demostrar la importància de tenir un sector agrari viu. La COVID-19 ha posat en dubte el discurs infaust de la necessitat de canvis profundament estructurals que només beneficien a aquells que més tenen i que en la majoria de casos poc tenen a veure amb l'activitat agrària. Aquest virus que està produint un desastre sanitari mundial està demostrant que, no obstant això, hem de reconèixer al treballador agrari la dignitat que en justícia es mereix.

L'incessant augment dels costos de producció, la utilització de l'agricultura i la ramaderia valenciana com a moneda de canvi en els acords de la Unió Europea amb països tercers, la discriminació perpètua de la Política Agrícola Comuna (PAC) cap als cultius mediterranis, la pràctica de les grans distribuïdores que coneguem com la *venda a pèrdues*, o el compliment de la legislació més rigorosa en matèria fitosanitària, ambiental i de benestar animal front a la laxitud o inexistència d'aquestes normes, o la utilització de mà d'obra esclava a eixos mateixos països tercers, dibuixen un panorama angoixant i tràgic per al sector agropecuari valencià.

El sector que ha patit la disminució de la renda agrària que en 2019 va descendir un 4,0 % front a 2018, any que ja va patir una reducció situant-se en 1.763 milions d'euros, cosa que va suposar 108 milions d'euros menys que el 2017. Tendència que, al llarg del que portem de 2020 no ha fet sinó empitjorar.

Al mateix temps, a la Comunitat Valenciana som líders en superfície agrària abandonada, patim també la falta de relleu generacional i l'envelliment de la població agrària, liderem la pèrdua de superfície agrària de regadiu, i patim una endèmica falta d'inversions en infraestructures. Fets que, tots junts, agreugen la situació quasi crítica de despoblació que pateixen la pràctica totalitat de les comarques interiors al nostre territori.

I per si això no fora suficient per al nostre camp, el 21 de juny del passat any, la Unió Europea va signar un altre acord comercial amb Mercosur permetent l'entrada de carn i altres productes, a més de suc de cítrics, que com és ben sabut, a nostres terres és una indústria estratègica necessària per a gestionar correctament el mercat cítricol·la espanyol.

Finalment, la nova PAC post 2020, manté la distribució de les ajudes en benefici dels grans productors d'un model extensiu i propi d'una agricultura que no té res a veure amb la nostra.

Per tot açò, davant una situació que amenaça l'estil de vida que durant generacions han tingut moltes famílies valencianes, que construeix la nostra idiosincràsia, amb el que això suposa socialment i econòmicament per a la nostra societat, a més de la defensa del producte de proximitat i la seua conseqüència també en l'aspecte mediambiental, que proporciona, a més, mitjans econòmics al nostre món rural i a tots els que viuen de la cadena econòmica que proveeix l'agricultura,

ACORDEM

1. La Junta de Portaveus de l'FVMP desitja expressar el seu reconeixement i suport a tot el sector agroalimentari valencià.
2. Demanem l'arbitratge de les institucions per tal de fer efectiu un sistema retributiu més just per a les explotacions agropecuàries.
3. Demanem un esforç al Govern d'Espanya per a què defense, en Europa, els interessos del camp valencià.
4. Comunicar aquests acords al Govern d'Espanya i a la Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica de la Generalitat Valenciana. A més exigir a aquest, el reconeixement que en la definició d'agricultor genuí no s'excloga a aquest col·lectiu d'agricultors que amb el seu esforç dignifiquen el

treball en uns moments en què els valors predominants són purament mercantilistes, per lo que la definició d'Agricultor genuí ha de tindre en compte un règim de xicotets productors per garantir la seua funció mediambiental i de fixació de la població en el àmbit rural de la comunitat valenciana.

5. Davant de la competència deslleial de les importacions d'altres països, l'FVMP eleva les següents demandes al Govern d'Espanya i a la Comissió Europea, així com als eurodiputats espanyols:
 - a) Tornar a reiterar l'establiment del tractament en fred a les importacions.
 - b) Tornar a demanar rigorositat en la inspecció en ports i en les entrades de tota mena de material vegetal. Que siga realitzada per equips d'inspectors sota un protocol estricte de seguretat.
 - c) Prohibició d'entrada en territori europeu de productes tractats amb plaguicides i fungicides prohibits a la UE. Reciprocitat en matèria fitosanitària.
 - d) Tancament de fronteres als països que no garantisquen una completa sanitat vegetal en les seues exportacions; i en detectar productes amb una plaga, tancament immediat a la importació d'aquest país i rebuig en frontera.
 - e) Establir gravàmens per a les importacions d'aquells països que practiquen dúmping fiscal, social i contaminen el medi ambient.
 - f) Establir taxes a les importacions per les emissions de carboni i altres partícules contaminants que realitza el transport marítim, que contribueixen a accelerar el canvi climàtic. Paguem, amb impostos i altres instruments, nosaltres i les nostres empreses per a contribuir a mitigar el canvi climàtic, però el que ve de fora contamina i accelera el canvi climàtic, i no paga.

- g) Sol·licitar la denúncia de la signatura dels tractats amb països que realitzen una competència directa amb l'agricultura l'espanyola, i establir mecanisme de compensació als agricultors afectats pels actuals tractats.
- h) Demanar la traçabilitat i l'etiquetatge de tots els productes importats. El consumidor té dret a saber la procedència i poder triar lliurement si vol un producte del seu territori o importat.
- i) Tanmateix, demanem canvis en la normativa de competència i en la cadena alimentària perquè es possibiliti l'establiment de preus dignes a l'agricultor, i prohibir la *venda a pèrdues* i les pràctiques abusives. Demanda a elevar a l'Administració Central i al Parlament espanyol, però també a la UE.
- j) En assegurances agràries, demanar al Ministeri que repositi les aportacions i percentatges que realitzava per mitjà d'Enesa, i impulsar el estudi les mesures necessaris de Agroseguro per mantindre la rentabilitat de la agricultura real.
- k) Demanar a la Comissió de la UE i al Govern Central que en la nova PAC es veja augmentat el seu pressupost, no disminuïska per efecte del Brexit i altres polítiques, i s'establisquen fons per a gestionar les crisis de preus, i possibilitar retirades i emmagatzematges preventius i temporals. Que s'establisca la continuïtat de les actuals ajudes i plans durant el període transitori.
- l) Establir per part del Ministeri i de la Conselleria plans d'ajudes per a la modernització de les explotacions agràries i les indústries agroalimentàries.
- m) Tanmateix, establir ajudes continuades per al reconeixement que el sector agrari realitza en la preservació del medi ambient i el territori. Així com pagaments pel seu paper d'embornal de carboni. Per a això, instem també a la Conselleria a realitzar els estudis i investigacions que mesuren aquests factors, com poden ser els apuntats com a embornal de carboni per cada tipus de cultiu, l'aportació d'oxigen, el manteniment del paisatge, la humitat ambiental i el fre a la desertització, entre altres.

- n) Sobre l'alçament del veto rus, demanar a la UE i al Govern central perquè finalitze les divergències amb Rússia i s'obriga aquest mercat als nostres productes agraris una altra vegada; no pot pagar l'agricultura europea un problema polític, quan altres països estan venent productes industrials a Rússia. Cal aconseguir que s'alce el veto, per a recuperar el mercat rus; que pel veto ha sigut acaparat pels nostres competidors.

- o) Requerir al Ministeri i a la Conselleria perquè aporte més pressupost en la lluita contra plagues. L'entrada de noves plagues per la falta de rigorositat és competència de l'Administració central, però és l'agricultor qui càrrega amb les despeses de la lluita per a combatre plagues que no patíem.

- p) Instar d'una banda el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i per una altra a la Conselleria d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica a dotar d'una línia d'ajudes i/o subvencions de cara a mitigar la ingent quantitat de diners invertida en l'adquisició de materials per a contindre l'expansió de la COVID-19. El ja afeblit camp valencià ha hagut de fer front a la inversió extraordinària en recursos de cara a la compra de productes (màscares, gels, termòmetres, sensors, pantalles protectores, fins i tot a haver de fer tests ràpids, etc.) i considerem que siga compensat d'alguna manera com a sector estratègic.

- q) El dèficit hídric en la nostra terra és un problema que portem molts anys patint, especialment a les comarques del sud de la Comunitat i això repercuteix negativament en la producció agrícola, encarint els seus costos i minvant la capacitat de producció dels nostres cultius. Aquesta és una necessitat que tots reconeixem i des del municipalisme sol·licitem a les administracions competents accions concretes per a donar una solució definitiva, sostenible i eficaç al problema de l'aigua que pateixen els nostres camps.

València, 6 d'octubre de 2020

MOCIÓN DE RECONOCIMIENTO Y APOYO A TODO EL SECTOR AGROALIMENTARIO VALENCIANO

Sr./Sra., alcalde/sa o portavoz del Grupo Municipal en el Ayuntamiento / Mancomunidad / Diputación de en nombre y representación de este, al amparo de lo que previene la Ley 8/2010 de la Generalitat, de 23 de junio, de Régimen Local de la Comunidad Valenciana, y en conformidad con el Real Decreto 2568/1986, de 28 de noviembre, por el cual se aprueba el Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las entidades locales; presenta la siguiente propuesta de Moción porque se incluya en el orden del día de la próxima sesión del Pleno que se convoque, a efectos de su debate y votación.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Según el Informe del Sector Agrario Valenciano, elaborado por la Conselleria de Agricultura, nuestra Comunidad representa aproximadamente el 6,3% de la renta agraria de España.

En 2019, fuimos la tercera comunidad autónoma del estado español en el ranking de exportación de productos agroalimentarios, productos que constituyeron el 18,8 por ciento del total de las exportaciones valencianas y representaron un 12,5 por ciento sobre el total nacional de exportaciones agroalimentarias, lo que se tradujo en un importe global de 5.983 millones de euros, según la fuente de datos de DATACOMEX, lo que demuestra la importancia económica del sector y el efecto arrastrador y multiplicador sobre otras actividades económicas.

A pesar de esto estamos ante una continua crisis de rentabilidad de las producciones agropecuarias. En los últimos años hemos vivido campañas desastrosas de la naranja y el caqui, por dar solo dos ejemplos. Esta situación se acentúa con las actuales consecuencias y las perspectivas que imponen los tratados de Libre Comercio entre la UE y terceros países

(Suráfrica, Mercosur, Vietnam y otros que están para llegar). Vistos todos los precedentes no podemos dudar del impacto negativo que estos acuerdos tendrán en las diversas producciones de la Comunidad Valenciana, especialmente cítricos y transformados como los zumos y el arroz.

Frente a esta desastrosa situación, en la cual muchos agricultores están mostrando actitudes verdaderamente heroicas para mantener con precariedad económica aquello que significa su mantenimiento desde hace generaciones, ha tenido que aparecer una pandemia para demostrar la importancia de tener un sector agrario vivo. La COVID-19 ha puesto en entredicho el discurso aciago de la necesidad de cambios profundamente estructurales que solo benefician a aquellos que más tienen y que en la mayoría de casos poco tienen que ver con la actividad agraria. Este virus que está produciendo un desastre sanitario mundial está demostrando que, sin embargo, tenemos que reconocer al trabajador agrario la dignidad que en justicia se merece.

El incesante aumento de los costes de producción, la utilización de la agricultura y la ganadería valenciana como moneda de cambio en los acuerdos de la Unión Europea con países terceros, la discriminación perpetua de la Política Agrícola Común (PAC) hacia los cultivos mediterráneos, la práctica de las grandes distribuidoras que conocemos como la *venta a pérdidas*, o el cumplimiento de la legislación más rigurosa en materia fitosanitaria, ambiental y de bienestar animal frente a la laxitud o inexistencia de estas normas, o la utilización de mano de obra esclava a esos mismos países terceros, dibujan un panorama angustioso y trágico para el sector agropecuario valenciano.

El sector que ha sufrido la disminución de la renta agraria que en 2019 descendió un 4,0% frente a 2018, año que ya sufrió una reducción situándose en 1.763 millones de euros, lo que supuso 108 millones de euros menos que el 2017. Tendencia que, a lo largo de lo que llevamos de 2020 no ha hecho sino empeorar.

Al mismo tiempo, en la Comunidad Valenciana somos líderes en superficie agraria abandonada, sufrimos también la falta de relevo generacional y el envejecimiento de la población agraria, lideramos la pérdida de superficie agraria de regadío, y sufrimos una

endémica falta de inversiones en infraestructuras. Hechos que, todos juntos, agravan la situación casi crítica de despoblación que sufren la práctica totalidad de las comarcas interiores en nuestro territorio.

Y por si esto no fuera suficiente para nuestro campo, el 21 de junio del pasado año, la Unión Europea firmó otro acuerdo comercial con Mercosur permitiendo la entrada de carne y otros productos, además de zumos de cítricos, que como es muy sabido, en nuestras tierras es una industria estratégica necesaria para gestionar correctamente el mercado citrícola español.

Finalmente, la nueva PAC post 2020, mantiene la distribución de las ayudas en beneficio de los grandes productores de un modelo extensivo y propio de una agricultura que no tiene nada que ver con la nuestra.

Por todo esto, ante una situación que amenaza el estilo de vida que durante generaciones han tenido muchas familias valencianas, que construye nuestra idiosincrasia, con lo que esto supone social y económicamente para nuestra sociedad, además de la defensa del producto de proximidad y su consecuencia también en el aspecto medioambiental, que proporciona, además, medios económicos a nuestro mundo rural y a todos los que viven de la cadena económica que provee la agricultura,

ACORDAMOS

1. La Junta de Portavoces de la FVMP desea expresar su reconocimiento y apoyo a todo el sector agroalimentario valenciano.
2. Pedimos el arbitraje de las instituciones para hacer efectivo un sistema retributivo más justo para las explotaciones agropecuarias.
3. Pedimos un esfuerzo al Gobierno de España para que defienda, en Europa, los intereses del campo valenciano.

4. Comunicar estos acuerdos al Gobierno de España y a la Conselleria de Agricultura, Desarrollo Rural, Emergencia Climática y Transición Ecológica de la Generalitat Valenciana. A demás exigir a este, el reconocimiento que en la definición de agricultor genuino no se excluya a este colectivo de agricultores que con su esfuerzo dignifican el trabajo en unos momentos en que los valores predominantes son puramente mercantilistas. Por tanto, la definición de Agricultor genuino debe tener en cuenta un régimen de pequeños productores para garantizar su función medioambiental y de fijación de la población en el ámbito rural de la Comunidad Valenciana.

5. Ante la competencia desleal de las importaciones otros países, la FVMP eleva las siguientes demandas al Gobierno de España y a la Comisión Europea, así como a los eurodiputados españoles:
 - a) Reiterar el establecimiento del tratamiento en frío a las importaciones.

 - b) Volver a demandar rigurosidad en la inspección en puertos y en las entradas de todo tipo de material vegetal. Que sea realizada por equipos de inspectores bajo un protocolo estricto de seguridad.

 - c) Prohibición de entrada en territorio europeo de productos tratados con plaguicidas y fungicidas prohibidos en la UE. Reciprocidad en materia fitosanitaria.

 - d) Cierre de fronteras con los países que no garanticen una completa sanidad vegetal en sus exportaciones; y al detectar productos con una plaga, cierre inmediato a la importación con este país y rechazo en frontera.

 - e) Establecer gravámenes para las importaciones de aquellos países que practican dumping fiscal, social y contaminan el medio ambiente.

- f) Establecer tasas en las importaciones por las emisiones de carbono y otras partículas contaminantes que realiza el transporte marítimo, que contribuyen a acelerar el cambio climático. Pagamos, con impuestos y otros instrumentos, nosotros y nuestras empresas para contribuir a mitigar el cambio climático, pero el que viene de fuera contamina y acelera el cambio climático, y no paga.
- g) Solicitar la denuncia de la firma de los tratados con países que realizan una competencia directa con la agricultura española, y establecer mecanismo de compensación con los agricultores afectados por los actuales tratados.
- h) Pedir la trazabilidad y el etiquetado de todos los productos importados. El consumidor tiene derecho a saber la procedencia y poder elegir libremente si quiere un producto de su territorio o importado.
- i) Aun así, demandamos cambios en la normativa de competencia y en la cadena alimentaria para que se posibilite el establecimiento de precios dignos al agricultor, y prohibir la *venta a pérdidas* y las prácticas abusivas. Demanda que elevar a la Administración Central y al Parlamento español, pero también a la UE.
- j) En seguros agrarios, pedir al Ministerio que reponga las aportaciones y porcentajes que realizaba por medio de Enesa, e impulsar el estudio de las medidas necesarias de Agroseguro para mantener la rentabilidad de la agricultura real.
- k) Pedir a la Comisión de la UE y en el Gobierno Central que en la nueva PAC se vea aumentado su presupuesto, no disminuya por efecto del Brexit y otras políticas, y se establezcan fondos para gestionar las crisis de precios, y posibilitar retiradas y almacenamientos preventivos y temporales. Que se establezca la continuidad de las actuales ayudas y planes durante el periodo transitorio.
- l) Establecer por parte del Ministerio y de la Conselleria planes de ayudas para la modernización de las explotaciones agrarias y las industrias agroalimentarias.

- m) Aun así, establecer ayudas continuadas per al reconocimiento de lo que sector agrario realiza en la preservación del medio ambiente y el territorio. Así como pagos por su papel de alcantarilla de carbono. Para lo cual, instamos también a la Conselleria a realizar los estudios e investigaciones que midan estos factores, como pueden ser los apuntados como alcantarilla de carbono por cada tipo de cultivo, la aportación de oxígeno, el mantenimiento del paisaje, la humedad ambiental y el freno a la desertización, entre otras.
- n) Sobre el alzamiento del veto ruso, demandar a la UE y al Gobierno central para que finalice las divergencias con Rusia y se abra este mercado a nuestros productos agrarios otra vez; no puede pagar la agricultura europea un problema político, cuando otros países están vendiendo productos industriales a Rusia. Hay que conseguir que se levante el veto, para recuperar el mercado ruso; que por el veto ha sido acaparado por nuestros competidores.
- o) Requerir al Ministerio y a la Conselleria para que aporte más presupuesto en la lucha contra plagas. La entrada de nuevas plagas por la falta de rigurosidad es competencia de la Administración central, pero es el agricultor quien carga con los gastos de la lucha para combatir plagas que no sufríamos.
- p) Instar por una parte al Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación y por otra a la Conselleria de Agricultura, Desarrollo Rural, Emergencia Climática y Transición Ecológica a dotar de una línea de ayudas y/o subvenciones de cara a mitigar la ingente cantidad de dinero invertida en la adquisición de materiales para contener la expansión de la COVID-19. El ya debilitado campo valenciano ha tenido que hacer frente a la inversión extraordinaria en recursos de cara a la compra de productos (mascarillas, geles, termómetros, sensores, pantallas protectoras, incluso en tener que hacer test rápidos, etc.) y consideramos que sea compensado de alguna manera como sector estratégico.

q) El déficit hídrico en nuestra tierra es un problema que llevamos muchos años padeciendo, especialmente en las comarcas del sur de la Comunitat y ello repercute negativamente en la producción agrícola, encareciendo sus costes y mermando la capacidad de producción de nuestros cultivos. Esta es una necesidad que todos reconocemos y desde el municipalismo solicitamos a las administraciones competentes acciones concretas para dar una solución definitiva, sostenible y eficaz al problema del agua que padecen nuestros campos.

València, 6 de octubre de 2020